

Korsgaard: Jeg beklager meget, at det ikke tilfredsstiller det ærede Medlem Hr. Rode at høre en Ting flere Gange. Hvis det ærede Medlem vilde anlægge det Synspunkt over, hvad han selv siger, vilde Rigsdagstidende være ikke saa ganske faa Meter kortere. Altsaa, jeg fortsætter med eller uden det ærede Medlems Tilladelse.

Overfor det Spørgsmaal, hvor man da fra den Side vilde have skaffet Penge, kom det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen i Dag ind paa, at de nu som altid vilde tage Pengene gennem den direkte Beskatning. Det er en Udtalelse, som man har truffet paa forskellige Gange. Den staar imidlertid i den skarpeste Modsætning til, hvad f. Eks. det radikale Partis tidligere Finansminister, Dr. Brandes, har udtalt om, at de direkte Skatter i Virkeligheden er saa højt oppe, som vi kunde faa dem. Det er ogsaa en Udtalelse direkte i Strid med, hvad betydelige Socialdemokrater har udtalt her i Tinget, idet de hævdede, at man i Kommunerne ikke kunde taale højere direkte Skatter end dem, man havde. Det siger ogsaa sig selv, at naar vi i visse Kommuner er oppe paa en Skatteprocent af 25, er den direkte Skat paa visse Indtægter, og naturligvis navnlig de højere, presset saa højt op, som der vistnok er nogen som helst Mening i. Og da man jo ikke kan have forskellige Statsskatteprocenter overfor Borgere, som bor i Kommuner med lavere Skatteprocent, og overfor Borgere, som bor i Kommuner med en høj Skatteprocent, saa faar man herigennem en naturlig Begrænsning for, hvor højt man kan gaa; og jeg tror oprigtig talt, at denne Grænse saa nogenlunde er naaet for de højere og de højeste Indkomster. Men naturligvis, man kan jo forhøje Procenterne for de forholdsvis beskedne Indkomsters Vedkommende, for ikke just at tage de helt smaa med, og for deres Vedkommende, som man ellers vilde kalde de højere Indkomster. Af den Art er der mange Indkomster og naturligvis navnlig mange i Forhold til de forholdsvis faa højere og højeste Indtægter. Ved at forhøje den direkte Skat paa dem en Del vilde man naturligvis kunne faa visse Millioner ind. Men lige saa sikkert som det er, at man vilde kunne naa dertil, lige saa sikkert føler jeg, at hvis man gjorde det, skulde man se, hvordan Antallet af Vennerne af den direkte Beskatning vilde svinde ind. Det er jo efterhaanden saaledes, at ikke ubetydelige Kredse af det danske Folk, som tidligere svor til de direkte Skatter, ingenlunde mere gør dette. Vi har Udtalelser fra det ærede Medlem Hr.

Pinstrup i den Retning. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det ærede Medlem paa et vist Tidspunkt af sit Liv var en glødende Tilhænger af de direkte Skatter, men dette Standpunkt er ganske forladt af det ærede Medlem, saafremt man da kan tro Avisudtalelser af ham, Udtalelser, som i høj Grad har min Sympati (*Pinstrup:* Hvad er det for nogle?). Det er Udtalelser om, at de direkte Skatter i dette Land var saa høje, som de kunde og burde være (*Pinstrup:* Ja, de er for høje!). Ja, men det, at de er for høje, gør dem dog ikke ringere. Jeg nøjedes med at sige, at de var saa høje, som de kunde taale at være, og jeg føler mig ganske overbevist om, at hvis man gaar denne Vej, at forhøje de direkte Skatter, skal man nok efterhaanden skabe en saadan Uvillie mod dem, at selv store Dele af Socialdemokratiet vil vende sig derimod. Nej, ad den Vej kan der efter min bedste Overbevisning ikke naas noget nævneværdigt.

Det ærede Medlem Hr. Rode, som sikkert ikke vil være ked af, at jeg gentager nogle af hans Udtalelser — jeg har forstaaet, at han er utilfreds med, at jeg gentager noget, jeg selv har sagt —, siger jo Gang paa Gang, at det, man fra den Side beskatningsmæssig set vilde have gjort, er f. Eks., at man vilde lade de gamle Formueskatter gaa helt op til den Top, hvortil de var naaet paa et vist Tidspunkt, det vil rent faktisk sige, at Formuer paa 5 Mill. Kr. og derover vilde det ærede Medlem have beskattet stærkere end tidligere. Nu skal jeg ganske lade ligge, om det vilde være rigtigt eller ikke at gøre det, men det, man vilde have faaet ud af at bevare de høje Satser, man havde tidligere for Formueskattens Vedkommende, vilde blive ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, altsaa et Beløb, der overfor en Balance som den, der her er Tale om, er ganske uden Betydning. Yderligere har det ærede Medlem jo Gang paa Gang nævnt, at det er en stor Fejl, at man med Hensyn til Aktieselskabsbeskatningen har indført dels visse mindre Satser, dels den Bestemmelse, at udenlandsk Fortjeneste er skattefri. Overfor dette maa jeg nu for det første sige, at selv om man havde bevaret de høje Satser og taget Skat af udenlandsk Fortjeneste, saa vilde det have drejet sig om en 4—5 Mill. Kr., naturligvis Penge, men dog ikke et Beløb, der vilde være afgørende, naar man staar overfor et Minus paa 50 Mill. Kr. Nu argumenterer det ærede Medlem Hr. Rode jo næsten altid i denne Forbindelse med, at det er ganske meningsløst ikke vedblivende at beskatte de rigte Aktieselskaber